

Корабоначелникъ тѣ си налѣлъ прѣсна вода и тръгналъ за нататѣкъ; той миналъ покрай много и хубави острови, нѣ се не спиралъ ни на единъ отъ тѣхъ, защото око то му гледало на голѣми откритиѣ. Най-сетнѣ, на 28-й ноеврия, стигналъ при голѣмий островъ Куба и хвърлилъ котва въ устието на хубава та рѣка. Кога пристигнали корабѣ ти, жители ти напустнали колиби ти си и се разбѣгали. Корабоначелникъ тѣ обишѣлъ двѣ отъ тѣѣ колиби и нашѣлъ въ тѣхъ сиромашка покъщтина: двѣ мрѣжи, оплетени отъ палмова лика, ключарки, куки отъ кости и, освѣнъ това, едно куче, отъ ония, които никога не лагаты. Испанци ти отишли нагорѣ по рѣката и видѣли една богата палмова гора пълна съ овоштки и съ цвѣтъ; съ голѣми ти палмови листа индийци ти си покривали колиби ти.

Колумбъ билъ много радостенъ и въ дневникъ тѣ си не може да се нахвали съ прѣлестити на земята, што открилъ. Споредъ негови ти думи, таѣ чюдна тропическа страна прави човѣкъ тѣ да се чуди на голѣмото разнообразие и на богатата растителность. Зеленината на гората и шарѣтъ на цвѣтъ тѣ се видаты много ясно въ тоѣ прозраченъ въздухъ, подъ това ясно и синѣ небо; гората ѣ пълна съ птици, които иматъ лъскави и хубави пера; шарени ти попагали се свѣткаты въ тъмната зеленина на дрѣвета та; дребни ти зелено-златни колибри, прѣхвъркаты отъ цвѣтъ на цвѣтъ; други ясно чървени птици се мѣркаты нѣкой пѣтъ отдалече; милиони бълскави, като бесцѣнъ камень, насѣкоми блѣштукаты въ въздухъ тѣ; всѣкакъвъ шаръ пѣстри риби пълнѣтъ водата, и луспѣти на нѣкой отъ тѣхъ се блѣскаты отъ лучѣти на ясно то слѣнце, тѣ като бесцѣнъ камень, тѣ като злато, тѣ като сребро. Голѣмата прозрачность на Антилско морѣ, отъ коѣто индици ти вадѣли скѣпи бисери, правила да се чудѣтъ испанци ти. Съ една рѣчь, Куба се видѣла на Колумба земенъ рай.

Слѣдъ това той открилъ оште нѣколко хубави острови, и на единъ отъ тѣхъ, който билъ нареченъ малка Испанна, направилъ една крѣпость и основалъ първа испанска колонна.

Колумбъ оставилъ въ новата крѣпость 30 души отъ дружина та си и се върналъ въ Испанна. По пѣтъ тѣ той истеглилъ толкова голѣма бурѣ, штото си отѣклъ надеждата, че ште може да се избави; и за това написалъ едно извѣстие на една кожана книга за откритие то си, турилъ ѣа въ едно шише, запушилъ го добрѣ и го пустилъ въ морѣ то. Нѣ бурѣ та минала